ARCHITEKTURA BAZ DANYCH

PODZIAŁ BAZ DANYCH

DWA RODZAJE ARCHITEKTURY BAZ DANYCH

- Architektura komunikacyjna
- Architektura systemu baz danych

ARCHITEKTURA KOMUNIKACYJNA

Sposoby komunikacji z bazą danych:

- architektura klient-serwer (2-warstwowa)
- architektura 3-warstwowa
- architektura wielowarstwowa

 W tej architekturze aplikacje zainstalowane na stacjach użytkowników komunikują się z bazą danych, wykorzystując sieciowe oprogramowanie dedykowane do komunikacji z systemem zarządzania bazą danych.

- Serwer sam stanowi SZBD. Może wykonywać wszystkie podstawowe funkcje jak definiowanie danych, obróbkę danych itp.
- Klienci to różne aplikacje korzystające z SZBD, zarówno napisane przez użytkowników jak i te wbudowane czyli dostarczone wraz z SZBD.

- Architektura klient-serwer wcale nie musi być realizowana na dwóch odrębnych maszynach.
- Przeważnie jednak tak się dzieje i w tym miejscu pojawia się pojęcie przetwarzania rozproszonego.

 Przetwarzanie rozproszone oznacza, że różne maszyny można połączyć w pewną sieć komunikacyjną w ten sposób, że pojedyncze zadanie przetwarzania danych da się rozłożyć na kilka maszyn w tej sieci.

• Mimo, iż "klient-serwer" jest terminem z zakresu architektury stał się synonimem sytuacji, w której klient i serwer działają na różnych maszynach.

ARCHITEKTURA KLIENT-SERWER - ZALETY

- Umożliwia szerszy dostęp do istniejących baz danych
- Zwiększa wydajność systemu jednostki robocze mogą równolegie wykonywać aplikacje
- Pozwala na redukcję kosztów

ARCHITEKTURA KLIENT-SERWER - ZALETY

- Redukuje koszty komunikacji aplikacje wykonują część operacji w komputerach klientów, a przez sieć przesyłają tylko żądanie dostępu do bazy danych
- Rozszerza zakres niesprzeczności danych więzy integralności są sprawdzane tylko w jednym miejscu
- Konfiguracja tylko jednego serwera

ARCHITEKTURA KLIENT-SERWER - WADY

- Równoczesna obsługa dużej liczby klientów może powodować opóźnienia w przetwarzaniu przychodzących żądań dostępu.
- Dostęp do usług i zasobów możliwy jest tylko podczas pracy serwera.
- Istnieje konieczność stosowania specjalistycznego oprogramowania na serwerze.

ARCHITEKTURA 3-WARSTWOWA (20.09 – 3TI)

- W tej architekturze pomiędzy użytkownikami a serwerem bazy danych znajduje się tzw. serwer aplikacji, który udostępnia umieszczone na nim aplikacje.
- Jest to architektura typowa dla aplikacji WWW. Aplikacje są udostępniane w formie stron internetowych.

ARCHITEKTURA 3-WARSTWOWA

 Użytkownik komunikuje się z bazą danych przez przeglądarkę. W odpowiedzi na polecenia użytkownika serwer aplikacji wysyła odpowiednie żądania do systemu zarządzania bazą danych, który wykonuje polecenia i przesyła ich wyniki do serwera aplikacji.

ARCHITEKTURA WIELOWARSTWOWA

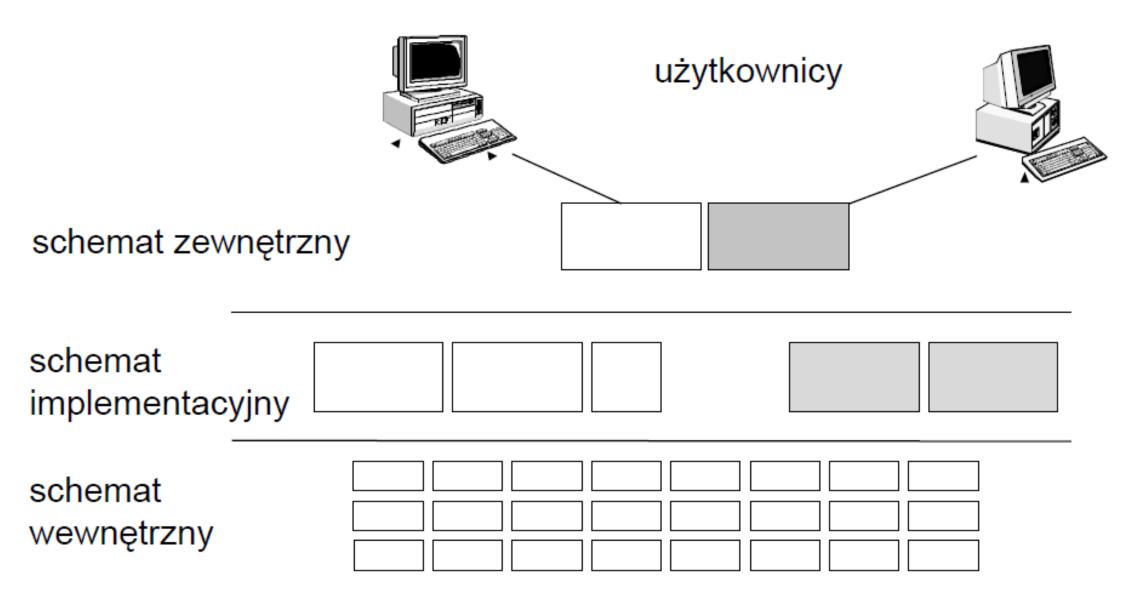
 Przetwarzanie, składowanie i inne operacje na danych odbywają się w wielu osobnych modułach

ARCHITEKTURA SYSTEMU BAZ DANYCH ANSI/SPARC

Trzy poziomy architektury:

- poziom zewnętrzny
- poziom pojęciowy
- poziom wewnętrzny

3-warstwowa architektura wg standardu ANSI/SPARC

- Poziom zewnętrzny jest poziomem indywidualnego użytkownika.
- Indywidualny użytkownik jest zwykle zainteresowany tylko pewną częścią bazy danych. Obraz tej części danych widziany będzie nieco abstrakcyjny w porównaniu z fizycznym sposobem przechowywania danych.

- W terminologii ANSI/SPARC obraz widziany przez indywidualnego użytkownika nazywa się zewnętrznym modelem danych (external view).
- Zewnętrzny model danych to po prostu zawartość bazy danych widziana przez konkretnego użytkownika.

 Przykładowo: użytkownik z działu kadr może uważać bazę danych za zbiór wystąpień rekordów wydziałów i wystąpień rekordów pracowników, nie zdając sobie sprawy z istnienia wystąpień rekordów zawierających dostawców i części, które widzą użytkownicy z wydziału zaopatrzenia.

- Ogólnie mówiąc, zewnętrzny model danych składa się z wielu wystąpień każdego z wielu typów rekordów zewnętrznych.
- Każdy zewnętrzny model danych składa się z definicji poszczególnych typów rekordów zewnętrznych.

- Pojęciowy model danych (conceptual view) stanowi reprezentację zawartości informacyjnej bazy danych.
- W tym przypadku również stosuje się format nieco oderwany od fizycznego sposobu przechowywania danych.

 Model pojęciowy jest pomyślany jako obraz danych "takich, jakimi naprawdę są", a nie jak widzi je użytkownik przez ograniczone narzucone przez stosowany język czy sprzęt.

- Pojęciowy model danych składa się z wielu wystąpień każdego z wielu typów rekordów pojęciowych (conceptual record).
- Pojęciowy model danych definiuje się za pomocą schematu pojęciowego, który zawiera definicje różnych typów rekordów pojęciowych.

 Pojęciowy model danych jest sposobem widzenia całej zawartości bazy danych, a schemat pojęciowy jest jego definicją.

• W pojęciowym modelu chodzi nie tylko o opis samych danych, ale i tego jak są one wykorzystywane tzn. jaki jest ich przepływ z jednego miejsca do drugiego wewnątrz przedsiębiorstwa, jak są one w danym miejscu wykorzystywane, jakie mechanizmy kontrolne należy w danym miejscu zastosować itd.

- Wewnętrzny model danych (internal view) jest reprezentacją niskiego poziomu całej bazy danych.
- Składa się z wielu wystąpień każdego z wielu typów rekordów wewnętrznych (internal record).

 Rekord wewnętrzny jest w nomenklaturze ANSI/SPARC zwrotem oznaczającym zwykły rekord składający się z powiązanych ze sobą pól.

 Wewnętrzny model danych jest wciąż o jeden poziom oddalony od poziomu fizycznego ponieważ nie zajmuje się rekordami fizycznymi (zwanymi też blokami lub stronami) ani żadnymi pojęciami zależnymi od konkretnych urządzeń (rozmiary cylindrów, ścieżek).

- Wewnętrzny model zakłada nieskończoną liniową przestrzeń adresową.
- Konkretna realizacja tej przestrzeni w fizycznej pamięci zależy od systemu i została celowo pominięta przy definiowaniu ogólnej architektury.

 Wewnętrzny model jest opisywany za pomocą schematu wewnętrznego, który nie tylko definiuje różne typy zachowanych rekordów, ale określa indeksy, sposób reprezentacji pól, kolejność ułożenia rekordów itd.

• Schemat wewnętrzny określa **definicję struktury pamięci**.

PODZIAŁ SYSTEMÓW BAZ DANYCH

Główne kryteria podziału:

- wykorzystywany model danych
- liczba węzłów / baz danych
- cel stosowania

PODZIAŁ SYSTEMÓW BAZ DANYCH

wykorzystywany model danych:

- hierarchiczny,
- relacyjny,
- obiektowy,
- sieciowy,
- obiektowo-relacyjny,
- semistrukturalny

PODZIAŁ ZE WZGLĘDU NA LICZBĘ WĘZŁÓW

- bazy scentralizowane (jedna baza danych)
- bazy rozproszone (wiele baz danych)

PODZIAŁ ZE WZGLĘDU NA CEL STOSOWANIA

- przetwarzanie transakcyjne (On-Line Transaction Processing – OLTP)
- przetwarzanie analityczne (On-Line Analytical Processing – OLAP)
- wspomaganie projektowania (Computer Aided Design – CAD)

PODZIAŁ ZE WZGLĘDU NA CEL STOSOWANIA

- systemy informacji geograficznej (Geographical Information Systems – GIS)
- wytwarzanie oprogramowania (Computer Aided Software Engineering – CASE)

DOSTĘPNE SYSTEMY ZARZĄDZANIA BAZAMI DANYCH

- Oracle
- IBM DB2 UDB, Informix Dynamic Server
- MS SQL Server
- Sybase Adaptive Server Enterprise
- MySQL
- PostgreSQL
- FireBird